Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cū multi que ad se conuertit stantes publico. que ha
bet seruos obsequiū plurimos? an illa que paucos
s; etiā hec que paucos secū ducit? nonne illa honestios
que sola pcedit. & pene nulli occurrit obuiab; In
tueris q̄a illud ē magis ēfusio. Que nāq; conuertit
oculos stantiū in plateis. que pulcris & pciosis utit uesti
mentis? an illa que simpliciter suū ēteqit corp. &
cū decore honestatis ac pudore incedit? Nonne
istā pene nec uidem? ac iudeant oculos reuocant?
illā autē non solū plurimu compellunt ēiueri. s;
etiā interrogant que nā illa sit & unde. Et pter
mitto dicere? q̄nta ex hoc inuidia generat. Quid
q̄ ē turpe uidere q̄ndo ēfusio maior ē. quando illā
omīs attendunt? an quando nullus adtendit? q̄ndo
de illa cognoscunt? an q̄ndo neq; curā faciunt req
rendi. Contēplaris q̄a n̄ pēfusione? s; ppter uanā glo
riā gerunt uuulsa. Ueruntamen q̄a non impossibile ē
mentes uras adducere? sufficit m̄ interim ut docea
mini q̄a n̄ est ista confusio. Solū q̄ppe peccatū iu
dicandu ē esse ēfusio? qd magis minime iudicant?
s; omā potū q̄m hoc ēfusionē ēt discernunt. Vestimenta
habenda sunt necessaria? nūm etiā supuacua.
Ueruntamen ne uos in multā angustiā retardem
illud admoneo q̄a aurū uob n̄ opus ē neq; subtilissi
mis uestib; Et hec non ego dico. q̄a n̄ mea sunt ista ūba et
audi beatū paulū dicentem. & admonentē mulieres